

TÜRKİYE’NİN KENT KONSEYİ DENEYİMİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Hasan SOYGÜZEL

**Yerel Yönetim ve Kamu Yönetimi Uzmanı
Yalova Kent Konseyi Genel Sekreteri**

2005 yılındaki *Yerel Yönetim Reformunun* bir parçası olarak gündemimize giren kent konseyleri, süreç içerisinde kent yaşamının önemli aktörlerinden biri haline gelmiştir. Kent vizyonunun ve hemşehrilik bilincinin geliştirilmesi, kentin hak ve hukukunun korunması, sürdürülebilir kalkınma, çevreye duyarlılık, sosyal yardımlaşma ve dayanışma, saydamlık, hesap sorma ve hesap verme, katılım, yönetişim ve yerinden yönetim ilkelerini hayata geçirmeye çalışma gibi her biri son derece zor konuları kendisine görev edinen kent konseyleri, zaman zaman performansları bakımından eleştiri konusu olsa da bir yerel demokrasi projesi olarak önemini muhafaza etmekte ve yerel düzeyde işlevselliklerini geliştirmektedir.

Sayıları her geçen gün artan kent konseyleri, biraz da gönüllülük esasına dayanan yapılar olması nedeniyle farklı şehirlerde farklı deneyimlerle yol almaktadır. Öğrenerek gelişen; geliştikçe de şehirlerini ve hemşehrilik bağlarını güçlendirmeye çalışan kent konseyleri, aynı zamanda çeşitli yapısal sorunlarla karşı karşıyadır. Her bir şehirde farklı tezahür eden bu sorunların çözümüne yönelik olarak, kent konseyleri arasında canlı bir tartışma mevcuttur. Kent konseyleri bünyesindeki kadın ve gençlik meclisleri başta olmak üzere şehirdeki diğer toplumsal kesimleri temsil eden çalışma grupları ve platformlar da yürüttükleri somut sosyal sorumluluk projeleri ile yerelde önemli bir dinamizm yaratmaktadır. Kent konseyleri, kamu, özel ve sivil toplumdaki bütün kentsel paydaşları kent paydasında buluşturan önemli bir yapı olmakla birlikte; aynı zamanda da belediyelerin başını çektiği yerel kurumlarla olumlu bir diyalogun sürdürülmesi için gayret göstermektedir.

Uygulamadan kaynaklanan sorunların çözümü ve kent konseylerinin statülerinin güçlendirilmesine yönelik olarak bir takım mevzuat düzenlemelerine ihtiyaç duyulmaktadır. Kent konseylerinin desteklenmesi, yerel yönetimlerin güçlenmesi ve vatandaşların karar alma süreçlerine katılımı bakımından olduğu kadar, son yıllarda varlığından çokça söz edilen *toplumsal kutuplaşmanın* yerelde yumuşatılması ve özellikle 16 Nisan 2017’de onaylanan Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin doğal bir sonucu olarak görülen *politik uzlaşma* kültürünün geliştirilmesi açısından da büyük önem taşımaktadır.

(YAZININ TAMAMI İÇİN AŞAĞIDAKİ PDF LİNKİNİ TIKLAYINIZ)

TÜRKİYE’NİN KENT KONSEYİ DENEYİMİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME PDF